

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 1To/3/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418010750  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8418010750.3

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2019 v trestnej veci proti obž. G. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/53/2018 zo dňa 04.10.2018 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. M..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného G. M. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času v roku 2011 až do 15. 12. 2017, v obci Ľubica, okres Kežmarok, v byte bytovky na ul. F. č. XXXX/XX, svojej družke T. P., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, v nepravidelných intervaloch, najmenej však každý deň v priebehu 2 týždňoch v mesiaci potom, čo im bola vyplatená podpora v nezamestnanosti, vždy keď bol pod vplyvom alkoholu, tejto vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že ak ho nebude počúvať, že jej ublíži, fyzicky na ňu útočil, keď ju bil päšťami do oblasti tváre, kopal ju nohami do oblasti jej nôh, odopieral jej spánok tým, že prišiel k nej do izby kde spala, chytil ju za vlasy, triasol ňou až do času, kým sa nezobudila, taktiež v období posledných piatich rokov jej bral sociálne dávky, ktoré dostávala na deti a za tieto dávky si kupoval alkohol, taktiež v presne nezistených dňoch predmetného obdobia, naposledy však asi v novembri 2017 sa dožadoval intímneho styku a to aj napriek jej nesúhlasu, pričom keď mu povedala, že s ním nechce mať „sex“, tak ju bil päšťami do hlavy, chytil ju za vlasy, tento intímny styk, aj napriek jej nesúhlasu vykonal a taktiež dňa 15. 12. 2017, v čase okolo 14.00 hod., pod vplyvom alkoholu jej vulgárne nadával, začal pred ňou mávať nožom, v dôsledku čoho poškodená musela ujsť z domu, pričom v dôsledku vyššie uvedených fyzických útokov mala poškodená T. P. krvné podliatiny pod očami, kde však nikdy lekárske ošetrenie nevyhľadala, čím týmto konaním vyvolával u svojej družky T. P. pocit strachu a stresu z obavy z ďalšieho násillia, obavy o jej zdravie a život, ako aj o zdravie a život svojich detí.

Za to mu podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní deviatich rokov a ôsmich mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, obžalovaný odvolanie, a to tak proti výroku o vine, ako aj výroku o treste, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnil. V dôvodoch odvolania navyiac uvádza, že odvolanie smeruje aj proti uloženému ochrannému liečeniu, nakoľko sa necíti byť vinný, keďže skutok nespáchal, čo bolo preukázané aj dôkazmi. Pochybenie nastalo už na strane orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nedostatočným spôsobom zabezpečili dôkazy, a to najmä dôkazy svedčiace o údajnom znásilnení poškodenej a tiež o údajnom týraní poškodenej, ako napríklad lekársku správu, fotodokumentáciu a podobne. Poškodená neabsolvovala žiadnu lekársku prehliadku, ktorá by potvrdila alebo vyvrátila zranenia, ktoré jej mal spôsobiť. Žiadna zo svedeckých výpovedí ho zo skutkov kladených mu za vinu priamo neosvedčuje, nakoľko žiaden zo svedkov nebol ich priamym účastníkom. Ide len o reprodukciu interpretácie poškodenej, ktorá má v zmysle záverov znaleckého posudku okrem iného aj tendenciu fabulovať. Sama poškodená, na základe ktorej podania bolo začaté trestné konanie, však svoju výpoveď zmenila a až doposiaľ zotrúva na tejto zmenenej výpovedi, v zmysle ktorej sa voči nej nedopustil žiadneho protiprávneho konania, čo tvrdí aj on. K podaniu trestného oznámenia zo strany poškodenej malo dôjsť po vzájomnej hádke, pričom obaja boli v tom čase pod vplyvom alkoholu a ako to tvrdí poškodená, urobila to preto, že mala na neho nervy, nevedomujúc si dôsledky jej skratového konania, čo neskôr oľutovala. Podľa jeho názoru absentuje akýkoľvek dôkaz usvedčujúci ho zo spáchania akéhokoľvek trestného činu. Neexistuje ani len lekárska správa alebo obdobný listinný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukázal spáchanie jedného, či druhého zločinu. Neexistuje žiadna fotodokumentácia svedčiaca o akýchkoľvek zraneniach poškodenej, ktoré jej mal v zmysle obžaloby spôsobiť bitím pästami do tváre alebo kopaním do oblasti nôh a podobne. Rozšírenie obžaloby o zločin znásilnenia považuje za neprípustné, nakoľko žiadnym spôsobom znásilnenie poškodenej z jeho strany preukázané nebolo. Ani svedkovia nevideli poškodenú s nejakými zraneniami v čase, kedy sa mal skutok stať, čo vyplýva z ich výpovedí. Počas vyšetrovania došlo k zásadnej zmene, a to tým, že dňa 09.03.2018 poškodená T. P. pri svojom výsluchu uviedla, že chce zmeniť to, čo rozprávala predtým, že ju G. zbil len raz, dal jej dve facky, nepamätá si už prečo, nikdy ju neznásilnil, peniaze jej vzal zo sociálnych dávok iba raz. Vtedy, keď išla na políciu s asistentkou O. mala nervy, a preto išla. Rozprávala tam také veci, ktoré neboli pravdou a pravdou nie je ani to, že na ňu útočil nožom. Táto výpoveď poškodenej je diametrálne odlišná od výpovede urobenej v trestnom oznámení, pričom skutok sa podľa tejto výpovede poškodenej nestal. Na rozdiel od poškodenej, on počas celého trestného konania vypovedal rovnako. Poškodená aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že nie je pravdou to, čo sa obžalovanému kladie za vinu, chce, aby sa vrátil domov, majú šesť detí a nechce, aby išiel do basy, ľutuje, čo urobila, že išla na políciu, bola vtedy nervózna. Nesúhlasí s názorom súdu, že zmenu výpovede svedkyne poškodenej možno považovať za účelovú. Má za to, že za účelové je potrebné považovať skôr uvedenie nepravdivých a ničím nepodložených skutočností v trestnom oznámení. Svedkyne O. X. a P. Q. vo svojich výpovediach neuviedli, žeby boli priamym svedkom akéhokoľvek nevhodného správania alebo páchania akejkoľvek trestnej činnosti z jeho strany voči poškodenej. Svedkyňa O. X. uvádzala, že o vzájomnom spolužití mala isté vedomosti len z počutia, pričom podľa jeho názoru, táto svedkyňa o vzájomnom spolužití nemohla vedieť viac, nakoľko v čase údajného incidentu 15.12.2017 pracovala ako terénna sociálna pracovníčka len približne dva mesiace. K zločinu údajného znásilnenia sa žiaden z vypočutých svedkov nevyjadril, nakoľko sa poškodená žiadnemu zo svedkov na konkrétne správanie nestožovala, nikdy o údajnom znásilnení nehovorila. Žiaden zo svedkov nevidel, že by sa bol dopustil skutkov kladených mu za vinu. Táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom preukázaná, bolo to len tvrdenie poškodenej, ktoré neskôr zmenila. Zhodu výpovede svedkov a výpovede poškodenej pri podávaní trestného oznámenia je možné odôvodniť tým, že svedkovia len interpretovali skutočnosti, ktoré si poškodená vymyslela. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby bol spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/, písm. c/ Tr. poriadku oslobodený.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo pre náležité zistenie skutkového stavu potrebné. Napokon, skutočnosť, že by neboli niektoré dôkazy, ktoré by prípadne mali byť navrhované v konaní pred súdom vykonané, nenamieta ani odvolateľ v dôvodoch svojho odvolania. Námietky odvolateľa smerujú k vyhodnoteniu dôkazov, na základe ktorých súd k skutkovým záverom prezentovaným vo výroku svojho rozhodnutia dospel.

Dôkazy, ktoré prvostupňový súd vo veci vykonal, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol. Uviedol, ktoré konkrétne dôkazy boli vykonané i to, ktoré skutočnosti z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, na základe ktorých dôkazov a skutočností z nich plynúcich dospel ku skutkovým záverom prezentovaným vo výroku svojho rozhodnutia i to, prečo obrane obžalovaného, ako aj niektorým z dôkazov, ktoré ju mali podporovať, neuveril.

Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje krajský súd za správne a v podrobnostiach na dôvody uvedeného rozsudku aj odôvodňuje, aj keď sám pri svojej prieskumnej činnosti zistil určité nedostatky, ktoré však buď nie sú z pohľadu správneho ustálenia skutkového stavu zvlášť výrazné, alebo pri právnej kvalifikácii konania obžalovaného už nie je uvedený nedostatok možné napraviť vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov, napriek odvolacím námietkam obžalovaného i napriek tomu, že spáchanie skutku kladeného mu za vinu od počiatku vo svojich výpovediach popiera a aj napriek tomu, že samotná poškodená svoju výpoveď, ktorým obžalovaného z jeho spáchania usviedčala ešte v priebehu prípravného konania, zmenila, je možné v súlade s tým, ako to prezentoval súd prvého stupňa bez pochybností uzavrieť, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznávaný vinným sa stal, a že ho obžalovaný spáchal, až na jednu nepresnosť, ku ktorej došlo už pri podaní obžaloby a premietla sa aj v napadnutom rozsudku a tá sa týka obdobia, kedy mal obžalovaný poškodenej brať sociálne dávky a kupovať si alkohol. Vo výroku rozsudku je totiž uvedené, že sa tak malo stávať v období posledných piatich rokov, čo je zjavná nepresnosť, keďže z prvotných výpovedí poškodenej plynie, že sa tak stávalo počas prvých piatich rokov spoločného života a navyše aj zo správy obce aj výpovedi svedkyň je zrejmé, že za posledné dva roky bola osobitným príjemcom dávok obec. Na uvedenú nepresnosť krajský súd len poukazuje a vzhľadom na túto skutočnosť nepovažoval za nevyhnutné výrok napadnutého rozsudku meniť.

A keď obžalovaný, ako už bolo uvedené, spáchanie skutku popieral, tvrdiac, že to čo družka prvotne uvádzala sú klamstvá, pretože nie je pravdou, že by sa bol družke vyhráždil, že by ju bol kopal, bil, prepíjal dávky pre deti, budil ju v noci, urážal ju, nadával jej (v jednej z výpovedí pripustil, že sa tak mohlo stať asi dvakrát) a že by si bol na nej vynucoval sexuálny styk, prvostupňový súd obrane a tvrdeniam obžalovaného neuveril, najmä vzhľadom na výpoveď poškodenej T. P. z prípravného konania.

Je pravdou, že táto svedkyňa už v jeho priebehu prípravného konania svoju výpoveď zmenila, keď dňa 09.03.2018 pri výsluchu za prítomnosti obhajcu uviedla, že chce zmeniť to, čo rozprávala predtým, nie je to pravda, chce, aby sa muž vrátil domov, pretože majú šesť detí a je na ne sama. Tvrdila, že obžalovaný ju zbil len raz, nevie kedy, dal jej dve facky, nikdy ju neznásilnil, peniaze zo sociálnych dávok jej vzal iba raz a keď 15.12. prišla na políciu s asistentkou, mala nervy, rozprávala také veci, že ju zbil a viac si nepamätá, no nebola to pravda a zhruba na tejto výpovedi zotrvala aj v konaní pred súdom. Prvostupňový súd zmenenej výpovedi poškodenej neuveril s ohľadom na ďalšie dôkazy, ktoré vo veci vykonal a s týmto záverom sa krajský súd stotožňuje.

Poškodená totiž bola dňa 15.12.2017 podať trestné oznámenie, pričom v súlade s jeho obsahom vypovedala aj po vznesení obvinenia, keď uvádzala, že počas spoluzitia s druhom tento nadmerne požíval alkoholické nápoje, pravidelne po podporách každý deň, dva týždne popíja, vtedy jej nadáva vulgárne, vyhráždza sa, že jej ublíži, keď nebude počúvať, že ju zabije, takisto ju pravidelne bije tak, že ju päťami udiera po tvári, nohou kope do jej nôh, často sa stávalo, že chodila s monoklom, no nikdy nešla na ošetrenie ani vec neoznamovala. Pravidelne sa stávalo, že ju v noci budil, tak že ju chytil za vlasy, alebo potriasol telom, počas prvých piatich rokov spoločného života jej neustále bral peniaze, dávky na deti, a kupoval si za ne alkohol. Dvakrát sa stalo, naposledy pred mesiacom, že po nej vyžadoval intímny styk a keď ho odmietla, začal ju biť päťami po hlave, ťahať za vlasy a nakoniec styk uskutočnil proti jej vôli. Dňa 15.12.2017 jej pod vplyvom alkoholu začal znova nadávať, zobral do ruky nôž a začal sa ním pred ňou oháňať, takže pred ním ušla za koordinátorkou.

Tejto výpovedi poškodenej nebol dôvod, napriek jej zmene neveriť, a to práve s ohľadom na výpovede svedkýň Bc. O. X. a P.. P. Q..

Svedkyňa O. X., ktorá pracuje ako terénna pracovníčka a poškodená v čase skutku bola asi dva a pol mesiaca jej klientkou, uviedla, že 15.12.2017 prišla za ňou poškodená s plačom, že ju zasa obžalovaný urážal, že sa oháňal pred ňou nožom, že sa ho bojí a z uvedeného dôvodu, aj vzhľadom na zistenia, ktoré už predtým mala, zavolali hliadku polície. Z výpovede svedkyne ďalej vyplýva, že počas spolupráce s poškodenou zistila, že v rodine je dlhodobý problém spočívajúci v tom, že druh, s ktorým žije, ju po celú uvedenú dobu pod vplyvom alkoholu pravidelne fyzicky a verbálne napáda, vyhrážal sa jej, že jej ublíži na zdraví a zabitím. Túto skutočnosť vie od poškodenej, ale verí jej, pretože sa ku nej do kancelárie dlhodobo chodila sťažovať na druhu, plakala, neraz prišla s krvnými podliatinami pod očami. Vie od nej aj to, že bral peniaze a o tom, že k útokom a hádkam, ktoré boli na dennom poriadku, dochádzalo, vie aj od ľudí z osady. Aj svedkyňa P.. P. Q. uvádzala, že má vedomosť o tom, že obžalovaný sa k poškodenej správal agresívne, vyhadzoval ju z bytu, aj keď sama nebola svedkom fyzických útokov, má o tom vedomosti, pričom podľa nich sa spolužitie zhoršilo po smrti otca poškodenej. Uvádzala tiež to, že párkrát, keď chodila s rodinou na nákupy, sa stalo, že obžalovaný sa dožadoval týchto peňazí s tvrdením, že sú jeho, dožadoval sa nákupu alkoholu a cigariet. Takisto potvrdila, že poškodená, keď prichádzala do kancelárie, sa sťažovala na agresívne správanie obžalovaného a že 15.12.2017 prišla celá vystrašená a vystresovaná, že sa nechce vrátiť domov, že sa bojí, že obžalovaný na ňu aj na dcéru vytiahol nôž.

Je pravdou tvrdenie uvedené v odvolacích námietkach, že neboli zabezpečené dôkazy vo forme lekárskeho správ alebo ďalšie listinné dôkazy, ktoré by preukazovali tvrdenia poškodenej. Na druhej strane je však potrebné uviesť, že existenciu takýchto dôkazov nie je možné z vykonaného dokazovania vyvodiť, keďže samotná poškodená uviedla, že na žiadnom ošetrení nebola. To však neznamená, že by jej tvrdeniam, vzhľadom na vyššie uvedené výpovede svedkýň, nebolo možné uveriť. Zmenu vo výpovedi poškodenej je možné zdôvodniť tým, že po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby, zostala sama, so šiestimi deťmi a matkou (čo napokon vyplýva aj z obsahu jej samotnej výpovede) a nie výnimočným je skutočnosť, keď práve týrané ženy s odstupom času, ktorý ubehne od obmedzenia osobnej slobody obvineného resp. obžalovaného následne svoje výpovede zmenia a takto to bolo aj v tomto prípade.

Výpovedi poškodenej resp. jej prvotným výpovediam, teda nebol dôvod neveriť a vzhľadom na ich obsah okresný súd ustálil skutkový stav až na spomínanú výnimku správne.

Pochybnosti by bolo možné mať o správnosti právnej kvalifikácie, ale ani nie tak v tom, ako konanie obžalovaného prvostupňový súd posúdil, pretože ho posúdil správne a v súlade so zákonom, jednak ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona (s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona) a jednak ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona), ale skôr to, ako uvedené zločiny posúdil, pretože aj keď to vo výroku rozsudku výslovne neuviedol, vzhľadom na to, že pri výroku o treste použil ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona, je zrejmé, že uvedené trestné činy považoval za jednočinný súbeh.

Aj keby však mal krajský súd voči takémuto posúdeniu výhrady, nie je možné v tomto smere rozsudok zmeniť, práve vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného a ak by došlo k posúdeniu konania obžalovaného ako viacčinného súbehu trestných činov spáchaného samostatnými skutkami, premietlo by sa to samozrejme aj do nutnosti upravovať trestnú sadzbu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo by bolo v neprospech obžalovaného a takéto rozhodnutie možné na podklade odvolania podaného len v jeho prospech nie je.

Pochybenie, ktoré by bolo možné napraviť na základe odvolania podaného len v prospech obžalovaného, nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní okresného súdu o treste a spôsobe jeho výkonu.

Okresný súd v tomto smere poukázal na to, na ktoré skutočnosti pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal. Je zrejmé, že pri rozhodovaní o nich vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadne súd najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a jeho pomery a možnosť nápravy.

V tomto smere poukázal na osobu obžalovaného, jeho hodnotenie z miesta bydliska, doterajší spôsob života, a to najmä s poukázaním na jeho trestnú minulosť. K nej prvostupňový súd konštatuje, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/123/2015 zo dňa 01.02.2016, právoplatným 02.03.2016, ktorým bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvanástich mesiacov. K tomu je potrebné uviesť, že vzhľadom na právoplatnosť trestného rozkazu je zrejmé, že súdnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Ďalšie dva záznamy v registri trestov má obžalovaný z roku 2010, keď bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/24/2010 zo dňa 15.06.2010 uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý mu bol na základe amnestie prezidenta republiky 02.01.2013 odpustený a z roku 2013, keď bol trestným rozkazom toho istého súdu z 31.01.2013 sp. zn. 6T/10/2013 uznaný vinným pre trestné činy krádeže podľa § 248 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zákona a bol mu uložený takisto podmienený trest odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil, takže sa v uvedených dvoch prípadoch na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Vo vzťahu k osobe obžalovaného je ešte potrebné spomenúť aj evidenciu jeho priestupkov, v ktorej má v priebehu rokov 2013 - 2017 evidovaných jedenásť záznamov, šesť z nich je pre znečisťovanie verejného priestranstva a rozhadzovanie vecí z kontajnera, jeden je pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch a tri sú priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, z toho dva, a to z 08.07.2015 a 20.06.2017, spáchal práve vo vzťahu ku svojej družke, v tejto veci poškodenej, T. P.. V jednom prípade fyzickým útokom a v druhom vulgárnymi nadávkami (čo takisto vyvracia tvrdenia obžalovaného v tom smere, že sa fyzických útokov, či vulgárnych nadávok vo vzťahu k družke nedopúšťal). Okresný súd nezistil na strane obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zákona a s tým sa stotožňuje aj krajský súd. Ako priťažujúcu okolnosť pričítal obžalovanému okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Podľa názoru krajského súdu mu mala byť pričítaná aj priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený, ale ako už bolo vyššie uvádzané, túto chybu nie je možné v rámci odvolacieho konania napraviť. Nič by to aj tak nezmenilo skutočnosti, že u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností, čo v zmysle ustanovenia

§ 38 ods. 4 Tr. zákona znamená, že bolo potrebné upravovať trestnú sadzbu stanovenú v osobitnej časti Trestného zákona, a to zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu. V zmysle § 38 ods. 8 Tr. zákona sa zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby vykonáva v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom základom na jej zvýšenie je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trestná sadzba u zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona (rovnako ak u zločinu podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona) je v osobitnej časti Trestného zákona stanovená na 7 až 15 rokov. Rozdiel teda predstavuje osem rokov a jedna tretina z nich sú dva roky a osem mesiacov. Dolná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu tretinu teda predstavuje deväť rokov a osem mesiacov, takže trest mal byť ukladaný (za predpokladu, že je ukladaný ako úhrnný, tak ako ukladal súd prvého stupňa podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona) vo výmere deväť rokov, osem mesiacov až pätnásť rokov. Z uvedeného plynie, že trest, ktorý okresný súd obžalovanému ukladal, ukladal úplne na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, čo znamená, že zmierniť uložený trest neprichádzalo do úvahy.

V súlade so zákonom je aj výrok súdu prvého stupňa o spôsobe výkonu uloženého trestu, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, a rovnako tak nebol dôvod vzhľadom na závery znaleckého posudku meniť ani výrok o uloženom ochrannom opatrení, teda ochrannom protialkoholickom liečení.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.